

Et eller andet sted danner det jo et billede af, at Dansk Folkeparti er med, hver eneste gang det handler om at banke muslimer ude i den store verden, men at Dansk Folkeparti ikke er med på noget som helst gennemtænkt og sammenhængende grundlag. Det, der undrer, er, at Dansk Folkeparti ikke engang her fra talerstolen forsøger at skabe en sammenhængende politik.

Er det sådan, at Dansk Folkeparti bare pr. definition og pr. rygmarvsreaktion kun er med i de situationer, hvor det er muslimer, som man vil føre krig mod, og ikke i de situationer, hvor det er andre befolkningsgrupper, f.eks. muslimer, der undertrykkes?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup. Og de næste tre korte bemærkninger vil komme fra hr. Villy Søvnald, fru Margrete Auken og fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Samstemmende spørger en række af de spørgerne, der er oppe: Hvorfor lige Irak? Der er mit svar, at Irak jo adskiller sig fra mange andre diktatorregimer rundt omkring i verden ved, at vi der har en diktator, som er i besiddelse af masseødelæggelsesvåben. Han er villig til at bruge sådanne masseødelæggelsesvåben, som han er i besiddelse af.

Han har brugt dem over sin egen befolkning, han har brugt giftgas over for sin egen befolkning. Hvordan kan man overhovedet fra venstrefløjens side her i Folketinget støtte en mand, der bruger giftgas mod sin egen befolkning? Og støtte gør man jo, hvis man ikke går med i en aktion, der militært afvæbner Saddam Hussein.

Kl. 14.10

Det kan jeg ikke forstå, og derfor er det måske også svært at få venstrefløjens her i Folketinget til at være med på nogen ting her, hvis man ikke er indstillet på reelt at gøre noget for at afvæbne sådan en mand.

Hr. Jann Sjørnsen spørger, om Dansk Folkeparti støtter forebyggende angreb og Bushdoktriner. Men jeg svarer på én ting her i dag, og det er beslutningsforslaget, der handler om, at vi har en nation, Irak, som er domineret af en diktator, der har masseødelæggelsesvåben, der kan have i terrorisme. Der mener jeg, at vi ud fra en individuel vurdering må sige, at i den sag – ud fra en helhedsvurdering – er det farligt at lade ham fortsætte med det. Derfor er vi nødt til at støtte vores vigtigste allierede, hvad hr. Jann Sjørnsen

selv nævner bygger på det transatlantiske samarbejde, med at afvæbne Saddam Hussein. Der er ikke nogen alternativer.

Jeg mener heller ikke, at Kristeligt Folkeparti er kommet med noget seriøst alternativ. Der har været 12 år med FN-resolutioner, der er gået måneder nu, hvor våbeninspektørerne har fået mere tid, og det har ikke været deres opgave at bevise, at Irak har masseødelæggelsesvåben. Det har været Saddam Hussein, der selv skulle gå til bekendelse og samarbejde hundrede procent og fortælle, hvor han har gjort af sine masseødelæggelsesvåben. Så man skal ikke vende den situation på en forkert måde.

Så til hr. Thomas Adelskov: Jamen den 11. september er for Dansk Folkeparti en afgørende dato. Det var en dato, der viste, at man massivt over for de vestlige samfund vil prøve på at angribe vores institutioner. Og det var også det, den gamle statsminister erkendte, og derfor skulle man stå USA bi. Jeg kan konstatere, at det ønsker Socialdemokraterne ikke længere.

Jeg kan kun se én eneste årsag til det, og det er, at man nu er i opposition, og at man ikke længere vil tage det medansvar, der ligger i at være aktiv på det udenrigspolitiske område for at sikre vores egen tryghed og frihed. Det synes jeg er ærgerligt. Det er skammeligt, som andre talere har nævnt det i dag.

Jeg synes, at Socialdemokraterne skal følge deres tidligere forsvarsminister, hr. Hans Hækkerup, der i Berlingske Tidende i dag anlægger den kurs, som Socialdemokratiet – det gamle Socialdemokrati – burde følge.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Villy Søvnald for sin tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det er lidt interessant, så let det er at pille hr. Peter Skaarups fuldstændig usammenhængende argumentation fra hinanden.

Hr. Peter Skaarup starter sit indlæg med, at der er mange lande, der vil deltage militært med at afvæbne Irak. Jeg nævner så de fem lande, jeg er bekendt med vil deltage, nemlig USA, England, Australien, Polen og Danmark. Jeg beder så hr. Peter Skaarup, hvis han har oplysninger, som jeg ikke sidder inde med, om at føje dem på.

Hr. Peter Skaarup følger jo ingen lande på sidste gang. Det gør han heller ikke næste gang,